

หลวงพ่อแช่ม อินทโชโต

วัดตาก้อง จ.นครปฐม

“หลวงพ่อแช่ม อินทโชโต” พระเกจิผู้ทรงวิทยาคมและพุทธาคมเข้มขลังแห่งลุ่มน้ำนครชัยศรี จ.นครปฐม ผู้มีชื่อเสียงโด่งดังรูปหนึ่งของจังหวัด เจ้าของฉายาว่า “เหรียญปืนยาว”

ท่านเป็นพระเกจิสมัยเดียวกับพระเกจิผู้ที่มีชื่อเสียงหลายรูป อาทิ หลวงพ่อจาด วัดบางกระเบา, หลวงพ่อจง วัดหน้าต่างนอก, หลวงพ่อคง วัดบางกะพ้อม, หลวงพ่ออี วัดดัดหีบ เป็นต้น

หลวงพ่อแช่ม เป็นชาวบ้าน ต.ตาก้อง อ.เมืองนครปฐม (สมัยนั้นคือ อ.พระปฐมเจดีย์) จ.นครปฐม เมื่อปี พ.ศ.2405

เมื่อเยาว์วัย ได้ศึกษาอักขระทั้งภาษาไทย และภาษาขอมกับ พระอาจารย์จ้อย วัดคอนเจดีย์ ผู้เรืองวิทยาคม พร้อมทั้งประสิทธิ์ประสาทวิชาและเคล็ดลับต่างๆ

พออายุครบบวช จึงเดินทางกลับมาอุปสมบท ณ วัดตาก้อง บ้านเกิด โดยมีหลวงพ่อทา เจ้าอาวาสวัดพะเนียงแตก เป็นพระอุปัชฌาย์ ได้รับฉายา “อินทโชโต”

จากนั้นติดตามพระอุปัชฌาย์ไปจำพรรษาอยู่ที่วัดพะเนียงแตก ต.มาบแด

พระอุปัชฌาย์ หลวงพ่อทา เจ้าอาวาสวัดพะเนียงแตก นับเป็นพระเกจินักปฏิบัติผู้มีชื่อเสียงเป็นที่ศรัทธาของจังหวัดรูปหนึ่ง ผู้เชี่ยวชาญทางวิปัสสนากัมมัฏฐาน และมีพลังทางจิตกล้าแข็ง ท่านสร้างเครื่องรางของขลังไว้แจกแก่ลูกศิษย์ลูกหามากมาย ซึ่ง ณ ปัจจุบันเป็นที่แสวงหาอย่างกว้างขวาง

เมื่อหลวงพ่อแช่มมาอยู่กับหลวงพ่อทา ด้วยความตั้งใจแน่วแน่และใฝ่ใถ่ศึกษาของท่าน จึงสามารถสำเร็จในทุกแขนงวิชาที่พระอุปัชฌาย์ถ่ายทอดให้ และตัวท่านเองก็มุ่งมั่นศึกษาด้านคันถธุระ วิปัสสนาธุระ และฝึกฝนวิทยากรจนเกิดความเชี่ยวชาญ

นอกจากนี้ ท่านยังฝากตัวเป็นศิษย์เพื่อศึกษาเพิ่มเติมจากหลวงปู่บุญ วัดกลางบางแก้ว พระเกจิผู้มีชื่อเสียงของ จ.นครปฐมในสมัยนั้น อีกรูปหนึ่งด้วย

จากนั้นท่านขออนุญาตพระอุปัชฌาย์ออกธุดงค์แสวงหาความรู้เพิ่มเติม จนข้ามไปถึงฝั่งพม่า และศึกษาศาสตร์ต่างๆ จากอาจารย์พม่า

หลวงพ่อแช่มเดินทางกลับผ่านทางเมืองกาญจนบุรี เข้าสุพรรณบุรี แล้ววกกลับมา จ.นครปฐม โดยการเดินทางเท้าทั้งสิ้น ไม่ได้ขึ้นรถลงเรืออาศัยเกวียนหรือช้างม้าแต่อย่างใด

เมื่อถึงวัดพะเนียงแตก เข้ากราบนมัสการหลวงพ่อทา วัดพะเนียงแตก พระอุปัชฌาย์

หลวงพ่อทากล่าวปรารภว่า “เกิดเป็นคนก็ยาก บวชเป็นพระก็ยาก บวชแล้วได้เดินธุดงค์ก็ยาก ไม่เสียที่ที่เกิดหรือภชาตินี้ พระศาสนาของเราได้พระภิกษุอย่างคุณ พระศาสนาไม่ตกอับหรอก”

หลวงพ่อแช่มจึงกราบเรียนว่า “กลับมาครั้งนี้ก็คิดจะกราบลาไปจำพรรษาอยู่ที่วัด

ตาก้อง เพื่ออยู่ใกล้ญาติโยมทางโน้น”
ครั้นเมื่อมาอยู่จำพรรษาอยู่ที่วัดตาก้อง หลวงพ่อแช่มถูกพระภิกษุบางกลุ่ม เพ่งโทษคอยจับผิดท่าน นินทาว่าร้ายท่านว่าเป็นพระภิกษุเพร้นท์ ไม่เหมือนพระชาวบ้าน ไม่ร่วมสังฆกรรมกับพระสงฆ์ในวัด ไม่สวดมนต์ทำวัตรเย็นเช้า ไม่ลงฟังสวดพระปาติโมกข์ในวันพระ ไม่บิณฑบาตโปรดสัตว์ ไม่ปฏิบัติกิจของสงฆ์ ไม่อยู่ในปกครองของเจ้าอาวาส และหุงข้าวทำครัวกินเหมือนชาวบ้าน

จนในที่สุด มีหนังสือร้องเรียนกล่าวโทษหลวงพ่อแช่มถึงเจ้าคณะจังหวัด เมื่อเจ้าคณะจังหวัดมาสอบสวนอธิกรณ์นี้ หลวงพ่อแช่มสามารถแก้ข้อกล่าวหาแต่ละข้อ ได้ด้วยถ้อยคำฉะฉาน

การสอบสวนของเจ้าคณะจังหวัดครั้งนั้น ทำให้หลวงพ่อแช่มมีชื่อเสียงโด่งดังยิ่งขึ้น

ท่านบำเพ็ญกิจช่วยเหลือญาติโยมตามกำลังสติปัญญาและวิชาความรู้ จนกระทั่งชื่อเสียงโด่งดัง เป็นที่เคารพศรัทธาของสาธุชนชาวนครปฐมและใกล้เคียง

มรณภาพในปี พ.ศ.2490 สิริอายุ 85 ปี พรรษา 85